

Referat despre testamentul ciobanului din balada pastorala Miorita

Monologul ciobanului moldovean ocupa cea mai mare parte a baladei si este un episod liric (exprimand gandurile si sentimentele celui sortit sa moara). O lectura atenta a acestui monolog-testament, pune in evidenta mai multe subteme:

a) Subtema mormantului:

instiintat de mioara nazdravana ca va fi ucis, pastorul moldovean le transfera sarcina ingroparii sale celor doi jertfitori:

"Sa-i spui lui vrancean

Si lui ungurean

Ca sa ma ingroape

Aice pe-aproape,

In strunga de oi,

Sa fiu tot cu voi;

In dosul stanii

Sa-mi aud canii"

Dorind sa fie ingropat in preajma a ceea ce i-a fost drag, ciobanul isi prelungeste, dincolo de moarte conturul existential. Totodata, cele trei fluiere (de fag, de os si de soc) inlocuiesc, aici, obiectele rituale care, la orice inmormantare, au rolul de a facilita "marea calatorie" a celui plecat. De altfel, in opinia unor comentatori, oile care vor plange "Cu lacrimi de sange" reprezinta bocitoarele.

Din monologul ciobanului lipsesc atat imaginea cimitirului cat si cea a bisericii; acestea sunt substituite cu un peisaj amplificat cosmic si transformat apoi intr-o feerie de impresionanta maretie.

intreg spatiul mortii si al "nuntii" se afla in vecinatatea "gurii de rai" (adica, in vecinatatea sacrului2); de aici deriva fiorul cosmic pe care-l degaja monologul ciobanului, ca reflectare a unui "cosmos liturgic" (Mircea Eliade) in care se intoarce faptura umana.

b) Subtema destinului:

Ca si in marile tragedii antice, apare, in balada, un puternic sentiment al destinului uman.

Cel ales pentru a-l ilustra este un "Mandru ciobanel" care ar fi trebuit sa se bucure de viata, avand toate attributele necesare: frumuseti, bogatie, cultul muncii, duiosie, sentimentul naturii. '

Portretul (de o mare frumuseti) pe care i-l face "maicuta batrana", il deosebeste profund de ceilalti doi ciobani (siluete palide, nediferentiate, aduse la unitate prin rolul comun in infaptuirea destinului baciului moldovean). El este "dalbul de pribeag" care, in minunatul episod al alegoriei moarte-nunta, primeste "cununa" nuntirii cosmice:

"Soarele si luna Mi-au tinut cununa ".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

O "fata" a omului se indreapta spre lumina solara si spre viata, cealalta se inclina spre neguri de noapte si de moarte, intr-o eterna reintoarcere la origini: rupta din Univers prin nastere, fiinta umana i se reintegreaza acestuia prin moarte, intr-o mereu repetata "nunta".

Tocmai in aceasta nostalgie a originilor, in sentimentul ca, prin moarte, omul trebuie sa se reintoarca la Mama-Univers, sta mult comentata seninatate a ciobanului moldovean.

Soarta lui este specifica tuturor oamenilor; moartea este "A lumii mireasa" (s.n.) fiindu-le data tuturor.

Aceasta constiinta a vremelniciei umane da nastere unui acut sentiment de jale, iar versurile: "Ca la nunta mea A cazut o stea" subliniaza, din nou, legatura dintre om si Cosmos.

c) Subtema "maicuta indurerata" include doua portrete (al batranei si al ciobanului).

Primul (alcatuit cu ajutorul epitetului "batrana" si al epitetului substantival "cu braul de lana") este sumar, accentul cazand pe dramatismul cautarii celui disparut; in acest sens, suita de epitete gerundivale ("lacrimand", "alergand "intreband", "zicand") ca si intrebarile fara raspuns, ridica tragedia mamei la proportii universale.

Al doilea portret (realizat prin paralelism enumerativ si prin comparatii metaforice de o mare frumusetate), atesta dragostea si duiosia mamei pentru fiul pierdut.

Cea mai impresionanta parte a acestui monolog liric o constituie alegoria moarte-nunta.